

[Hanne Reintoff.]

tiske tal og fakta er en noget overflødig strategi.

Kvinder, der gør dette, har som regel ikke forstået de dybe klasse-mæssige sammenhænge, fordi reaktion og frisind i den forbindelse ikke kan vurderes objektivt, men kun ud fra de forskellige samfundsklassers interesser. Tydeligst er dette vel fremgået af kampen for sambeskatningens ophævelse, der mere end nogen anden del af kvindesagen har fået de borgerlige og velbærgede kvinder til at kæmpe aktivt. Mange af sambeskatningsreglerne var på den ene og den anden led til ugunst for den samlede arbejderklasse, og nu drager man også i ledning for at ophæve sambeskatningen med hensyn til formuerne, mens kvindekampen i de bedrestillede lag i befolkningen har været knap så energisk, når det har handlet om f. eks. at ligestille den kvindelige folkepen-sionist.

Det ligger fra vor side helt klart — og det vil jeg gerne fremhæve som et kommunistisk princip — at vi aldrig for at ophæve en formel kønsmæssig diskriminering vil vedtage lovgivning, der er til skade for den samlede arbejderklasse og dermed først og fremmest til skade for arbejderklassens kvinder, der simpelt hen udgør den dårligst stillede del af befolkningen overhovedet, og her står vi altså også i dag med de dybe skillelinjer, der klart kræver stillingtagen til, om kvindeproblemet er et køns- eller et klasseproblem.

Det samme gør sig gældende i den familieretlige lovgivning. Det ligger klart, at kvinderne i f. eks. vor ægteskabslovgivning og vor sociale lovgivning har en vis beskyttelse, der formelt kan optræde som vanskelig og til tider diskriminerende for det andet køn. Dette er forkert og uheldigt, men det er indført som beskyttelseslovgivning for en af vort samfunds svageste grupper, nemlig kvinderne. Vi ser gerne en sådan lovgivning afskaffet, men ikke før kvinderne som helhed og de dårligst stillede kvinder i særdeleshed ikke længere har beskyttelsen behov. Vil man fjerne beskyttelseslovgivningen, så må man først fjerne årsagerne til behovet for beskyttelse, f. eks. ulige løn, dårlig uddannelse, vanskeligheder med at sælge sin arbejdskraft. Til den tid kan man fjerne beskyttelsesforanstaltningerne, men heller ikke før. Det andet er uforvarselig lovgivning, der

igen i ligeberettigelsesens navn vil skabe yderligere ulige vilkår i vort samfund. Dette syn vil vi også anlægge, når vi konkret skal til at diskutere denne lovgivning.

Konkluderende vil jeg sige: kommunisterne vil gå aktivt ind i alt lovgivningsarbejde, der sigter på at komme kvindernes undertrykkelse til livs, når det samtidig er lovgivning, der tjener arbejderklassen som helhed. For vores skyld kan man oprette et ligestillingsråd, vi skal ikke modsætte os det, men vi tror dog stadig, at den aktive kvindeskamp ude i fagbevægelsen og på arbejdspladserne for at kæmpe sig til ligelønnen har betydelig mere værdi end et ligestillingsråd, der vel igen skal slå et slag for de velhavendes beskæftningsformer.

Vi betragter lovgivningsarbejde i positiv retning som noget, vi vil medvirke til, men som formelle foranstaltninger, der ikke løser de problemer mellem mand og kvinde, som uvægerlig er knyttet til vores samfund, og som vores samfund gennem årtier har vist sig uegnet til at løse. Vi betragter korrekte krav om kvindernes ligestilling som en menneskerettighed, men ser her i Danmark i dag i dem snarere et middel til at aktivisere og organisere kvinderne til i fællesskab med mændene at ændre dette samfund således, at der skabes et grundlag, hvor modsætninger mellem såvel klasser som enkeltpersoner, herunder mand/kvinde, ung/gammel, kan løses på et højere og mere kvalitativt plan ved organiseret planlægning og samarbejde, der ikke hæmmes af vore sædvanlige falske problemstillinger.

Flygaard (DR):

Det er for så vidt forståeligt, når ordføreren for forespørgerne drager spørgsmålet om kvindernes arbejdsløshed ind i billedet, men jeg deler den opfattelse, som både statsministeren og tidligere ordførere har gjort gældende, at dette spørgsmål for så vidt falder uden for det, der i dag er genstand for forespørgselsdebatten, når man ser, at det, der er spurgt om, er, hvilke initiativer regeringen forbereder på baggrund af kvindekommisionens nu afsluttede arbejde.

Jeg vil gerne til indledning sige dette, at vi fra retsforbundets side er tilhængere af et ligestillingsråd, men vi har ikke taget stilling til, under hvilken form det skal gennemføres; dér er vi meget fordomsfrit ind-